

Hoofdartikel: Speech van de voorzitter

Opening 2026-2027

Beste aanwezige leden, leden van verdienste, ereleden en onze erevoorzitter(s): Welkom bij de 104de JAV, deel I. Met een experimentele datumkeuze, namelijk voor een WK-wedstrijd van Oranje. De JAV waar we vooruitkijken naar het komend seizoen, nu het seizoen 2026-2027. Een jaar met een nieuwe *cyclus* zoals mijn vicevoorzitter treffend wist te verwoorden.

Ons vlaggenschip heeft met het nieuwe seizoen een nieuwe staf. Nou ja, nieuw, Erwin en Mandy “stonden” al op het Tweede afgelopen seizoen en gaan nu vol voor het Eerste. Erwin, Refleks (ODS) van oorsprong, al goed ingedraaid binnen het Groen/Zwart/Wit. En Mandy, kind van de club, die deze stap volwassen maakt. We hebben gezien wat jullie kunnen met Twee. Gezien hoe jullie training geven. En een positief kantelpunt in een wedstrijd kunnen creëren. Weet dat we als Bestuur het vertrouwen in jullie hebben. Jullie hebben onze collectieve steun. Ga ervoor, maak het mooi. We snappen wat dat inhoudt, een nieuwe cyclus. En ook als het dus even tegenzit, we juichen en moedigen aan. *We gaan beginnen.*

De vorige staf heeft het heel ver gebracht. Van het voorkomen van de “afgrond” naar de Eerste klasse, tot promotie naar de Ereklasse op het veld; en in de zaal is het gelukt om de Overgangsklasse te ontstijgen en naar de Hoofdklasse te gaan. Ook dat is gelukt! De speeches zijn het laatste thuisweekend al gegeven. Maar ook vanuit deze positie en op dit moment bedanken wij als Bestuur en ik als voorzitter Daniëlle, Teun en Marco voor al hun inzet en inbreng. Jullie hebben de afgelopen vier jaar (en Daniëlle acht!) heel veel gepresteerd en bijgedragen. Onderdeel van de club geworden. Wij wensen Teun en Marco veel succes (terug) bij het oude nest, de Eibers.

Terug naar volgend jaar. Op Twee hebben we een Heintje Davids! Frank, wat fijn dat je er weer bent. We weten wat jij kan en ook jij hebt ons volste vertrouwen. Ik weet nog dat je niet zo lang geleden een speech van Lin ontving voor je afscheid. Ik hou het hier even kort. Welkom terug en geniet weer van de ploeg!

En ook op Drie hebben we wederom een echte Achilliaan. Eerst even Sander, dank voor je inzet op dit team. Altijd een lastige plek tussen Selectie en Junioren en Routies. Je raakt spelers kwijt bij de vleet omdat ze ineens mee moeten of je moet ruimte bieden voor nieuwe ervaring. Geen makkelijke plek. Je hebt het erg goed gedaan. Wij als Bestuur bedanken je hier enorm voor en wensen je veel plezier op je nieuwe plekkie als voorzitter AC. En dan je opvolger. Niemand minder dan *Sir* Bas Maessen. Bijna een kind van de club. Geweldig dat je dit doet. Ik weet uit eigen hand wat je kunt, hoeveel korfbalkennis je hebt. En ik heb je ook de kleintjes zien coachen, bijvoorbeeld bij Fortuna uit toen die keer. Positief, enthousiast, helpend, sturend, inzicht gevend. Klasse.

Jullie merken, ik begin positief, persoonlijk, zo komt het uit mijn pen. Ik *ben* ook positief. Ik kom wel even terug op dat wat Sten treffend wist te verwoorden als “een nieuwe cyclus”. Het einde van het seizoen 25-26. Dat ging binnen de Selectie zeker niet rimpelloos. Spelers stoppen en spelers vertrekken, niet weinig. Veel bloemen. Was dat ingewikkeld? Wellicht. Is het uniek?

Zeker niet. Elke speler heeft zijn eigen verhaal. We kennen die. En daar is begrip. En vooral zijn er de gelukwensen naar de toekomst die eenieder opzoekt.

Wij kijken als bestuur met vertrouwen naar het komend seizoen en verder. Er wordt een fase afgerond en een nieuwe fase begint. Een nieuwe cyclus. Eén en Twee op het veld en in de zaal bijna volledig in de Hoofdklasse, met goede trainers en dan nog *homegrown* ook (Erwin, je bent natuurlijk meer dan welkom). Een prachtig vertrekpunt.

Dat vertrouwen komt niet alleen door dat vertrekpunt. Het vertrouwen is er omdat wij vanuit de dagelijkse details zien en ervaren dat we onze club goed gaat:

1. Een Giga Kangoeroedag weer met bijna 600 kindjes, een prachtig event dat opvalt. En waaruit 11 nieuwe kindjes zijn gaan meetraineren met de Kangoeroes. Belangrijke wortels.
2. Op het veld getipt worden dat er een nieuw Achilleslid is waarvan de vader wellicht wil sponsoren. Dat die vader er dan is en dat je dan gelijk aan de praat raakt. Dat hij zegt dat ze zo welkom op de club zijn ontvangen en dat de TC zo leuk meedacht dat hun dochter gelijk even mee kon spelen (en dat ze ook gelijk verdienstelijk meedoet met de 21-competitie!).
3. De Super Saturdays die niet meer weg te denken zijn. Een fijne permanente plek in onze club hebben verkregen. Met alle positiviteit en verbinding van dien.
4. Dat we kampioenen hadden over de hele linie. De kleintjes, de middelsten, de groten en de routies (of jongere ouderen). En dat we op het Kampioenenbal (3x!) voor al die teams juichen met een collectief bulderend “Loop-spring-vang”.
5. De Haagsche Schaakvereniging, die alweer een jaar bij ons zit, heeft geëvalueerd en heeft het zo naar hun zin dat zij graag graag bij ons willen blijven.
6. Doordat we het Wijkberaad hebben, waren we een stemlokaal waren voor de gemeenteraadsverkiezingen; dat daar een moeder gaat stemmen en denkt, goh wat een leuke club en vervolgens haar kroost aanmeldt.
7. Het feit dat we een Haagse Kracht Club zijn geworden en we nu in een netwerk zitten met andere sportclubs met dat label, waar we elkaar helpen, adviseren en spiegelen over wat we betekenen in de stad.
8. Dat je tijdens de 21-competitie aangesproken wordt door een Achilliaan met een grote glimlach die zegt “ja we zagen en weten dat de TC echt wel hulp kan gebruiken, dat gaan wij doen”. En dat dat twee tot drie personen blijken te zijn, die vol met goede energie dit uit zichzelf besluiten.
9. Dat de 21-competitie door een nieuwe generatie (begeleid door de oude) wordt georganiseerd. Bo en Jessie, goed gedaan!
10. Dat we uit het niets van kersverse ouders waarvan de twee dochters lid zijn geworden een bericht kregen hoe ongelooflijk fijn ze het vonden hoe ze ontvangen werden; hoe welkom ze zich voelden op de club en dat ze vonden dat ze dat echt moesten vertellen aan ons.

Dit laat de dagelijkse verbinding ons en mij zien en dat geeft mij een glimlach. Maar ik wil niet pretenderen dat alles perfect gaat. Zo hebben we best wat vacatures. Bijvoorbeeld een Voorzitter Communicatie en PR en Voorzitter CR. De SponsorCie is nog flink onderbemand. De voorzitter doet haar stinkende best. En de TC is aangevuld, maar kan nog meer.

Ten tweede, de verhouding dames/heren bovenin is scheef. Dat weten we. Daar moeten we wat mee, we zijn niet de enige club. Ten derde, die nieuwe rompregeling! We hebben een tekort aan scheidsrechterbegeleiders, scheidsrechters voor de breedtesport en gediplomeerde scheidsrechters voor de rompregeling. Wie stapt er in en helpt mee? We spelen hoog, maar hier

staan we te laag. Ten vierde, we nemen (geluids)ruimte in in onze buurt. Dat gaat vaak goed en soms niet helemaal. En als laatste, het is alert blijven dat we onze positieve sportcultuur goed uit blijven dragen. Dat gaat vaak goed en soms ook minder. We moeten er beter op gaan staan bij de KNKV.

Kortom, ook is en blijft er werk aan de winkel. De club draait niet vanzelf. Ook al geven onze vrijwilligers die zich elke week weer inzetten soms het gevoel dat dat wel zo is. Hulde vooral voor hen!

De club staat goed ook financieel en qua ledenaantal zitten we solide rond de 400. Een mooi getal. Uiteraard willen we groeien, maar dat willen we op natuurlijke basis. Omdat we een goede plek hebben in en met onze buurt en we bekend staan als club waar je je op je gemak voelt en kan en mag zijn wie je bent. Dat we dat uitdragen en dat we zichtbaar zijn en blijven. Alle dagelijkse verbindingen die ik net opsomde en ons sportieve vertrekpunt laten ons en mij zien dat we daar vertrouwen in kunnen en mogen hebben.

We kijken uit naar een mooi seizoen. Een nieuwe cyclus gaat beginnen. De ploegen zijn gemaakt. We zijn er klaar voor.

Wat we dit seizoen ook winnen, wat we ook verliezen, Welke pech en welk geluk we ook mogen gaan hebben; we doen het met z'n allen. Maak er ook dit jaar weer wat van; samen!

Het Bestuur